

Budapest, József Utcai Baptista Gyülekezet

Ezen a pünkösdőn gyülekezetünk a Szentlélektől áradó örömmel és Isten iránti tisztelettel állhatott meg az Úr templomában. Először is megható volt kibontani a megújult imaház bemelegítőmedencéjét, látni benne az előkészített vizet, a medencét szegélyező gyönyörű fehér virágkompozíciókat. Ezek a külső jelek igazi tartalmukat akkor kapták meg, amikor az ünneplő gyülekezet gyűrűjében ott állhattak fehér ruhás testvéreink, kik hitük vallomására, bizonyoságtételük megpecsételéseére úgy döntöttek, hogy vállalják a teljes alámerítést. Tanúságot tettek

megváltozott életükről, a „hazaérkezésről”, arról a felfedezésükről, hogy életük érték Isten kezében, céljuk lett szolgálni őt.

A fehérruhások: Szomor Tamás, Nádler László, Gutti Evelin és Katona Rebeka. A bemelegítést Újvári Ferenc lelkipásztor testvér végezte.

USzA

Bemerítés Békéscsabán

„Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: újonnan kell születnetek. A szél arra fúj, amerre akar, hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.” (Jn 3,7-8)

A Jézus Krisztus és Nikodémus közötti beszélgetés mélységein gondolkodhattunk el 2011. június 19-én, amikor ünnepi bemelegítési istentiszteletünk volt a békéscsabai gyülekezetben. Zsúfolásig megtelt

az imaházunk, s vendég igehirdetőnk, Steiner József testvér, az Új Forrás gyülekezet lelkipásztorának prédikálása közben úgy éreztük, mintha mi is ott lettünk volna az Úr Jézusnál Nikodémussal együtt, aki első kézből hallhatta a Jn 3,16-ot. Kettejük mély lelki beszélgetése során Jézus Krisztus egyik megkapó üzenete a szél hatásában volt, amely olykor felrészít, felkavar, de vihart is jelenthet.

(folytatás a következő oldalon)

Mikor Istenre bízom a sorsom, érzem, hogy Isten nem ad föltétlen jogot ehhez. Hinnem kell benne, hogy „madárka tolla se hull ki” az ő akarata nélkül, de nincs jogom vaksi bizalommal mindent az ő kezébe tenni le; Isten reám bízta, hogy csináljam és igazítsam a sorsom. S csak ha vállalom ezt a feladatot, akkor segít. A tunyák és a gyávák, akik bólogatva és hümmögve Istenre bíznak mindent: a válságos pillanatban Isten szava nélkül maradnak.

Márai Sándor

Tahi konferencia

Szeretettel várunk mindenkit 2011. augusztus 21-én, vasárnap Tahi Táborda éves konferenciánkra! Mivel ez az esztendő a család éve, ezért találkozónk jellegé a következő lesz: „Én és az én házam az Úrnak szolgálunk.” Idei rendezvényünkre Toma Magda testvért, a Horvátországi Baptista Szövetség elnökét hívtuk meg igeszolgálatra. Várhatóan több szolgálattéző érkezik a délvidéki gyülekezetekből, Vajdaságból és Horvátországból. Délelőtt az összehívott fúvószenekar és közös ének, a nap folyamán pedig egy horvát ének-zenei csoport szolgálatait is hallhatjuk a különféle bizonyoságtételek, ünnepélyes események mellett. Ezen a napon adjuk át egyházunk soron következő Spurgeon-díját. Természetesen méltó módon emlékezünk meg nemzeti ünnepünkről is. Istentiszteleteink délelőtt 10 órakor és délután 15 órakor kezdődnek. További információ és esetleges ebédrendelés Uzonyi Ferenc gondnoknál kérhető (baptifon: +36-20-886-0009). Találkozunk ismét Tahiban!

az MBE Elnöksége

Pihenjünk üdülőinkben!

♦ A balatonföldvári baptista Bethesda Üdülő várja a testi, lelki pihenésre vágyókat. Telefonszáma: 06-20-775-99-33, e-mail címe: lajos.lovasz@gmx.de.

♦ A hajdúszoboszlói Betánia üdülő (Hajdúszoboszló, Puskin u. 10.) négy apartmanban (6 szobában) 17 ágyal várja a pihenni, kikapcsolódni vágyókat. Jelentkezés Komárominé Márta gondnoknál (20/886-3525 vagy komaromitibor@freemail.hu vagy www.betania.baptist.hu).

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ „Örömhír a nagyvárosnak - III.” Konzultáció

Akadályok és lehetőségek a nagyvárosi gyülekezetek plántálásában és megújításában

Az immár harmadik alkalommal megrendezésre kerülő Örömhír a nagyvárosnak című konzultáció lehetőséget kíván teremteni arra, hogy a résztvevők új szemszögből tekintsenek a Kelet-Közép-Európa kontextusában zajló gyülekezetplántálás és gyülekezetmegújulás ügyére. A rendezvény egyúttal alkalmat nyújt a tapasztalatok őszinte megosztásából fakadó együttműködés megalapozására, a szolgálati terhek közös viselésére és a missziós munkában való személyes megújulásra is. Látni fogjuk, hogy Isten él és munkálkodik a nagyvárosi kontextusban is; látni fogjuk azt is, hogy Isten mi mindent tesz embereken keresztül. A konzultációra szeretettel várjuk mind a gyülekezetplántálókat, mind pedig a különböző felekezetek nagyvárosi lelkipásztorait. Azokat is várjuk, különösen a Kárpát-medencéből, akik még csak most készülnek nagyvárosi szolgálatra, vagy akik most terveznek szolgálatot kezdeni ebben a régióban.

A konzultáció a seattle-i Bakke Graduate University (BGU), a Károli Gáspár Református Egyetemhez tartozó Közép- és Kelet-Európai Missziói Tanulmányi Intézet (KMTI), valamint különböző egyéb felekezetek együttműködésével kerül megrendezésre.

A konzultáció 2011. szeptember 19-én, hétfőn reggel 9.30 órakor kezdődik, és szeptember 20-án délután 4 óráig tart a Ráday Konferencia Központban (1092 Budapest, Ráday utca 28.). A részvételi díj 6000 Ft. Néhány kivételes, indokolt esetben lehetőségünk lesz hozzájárulni az útiköltség megtérítéséhez is. Jelentkezési határidő: 2011. augusztus 20.

Jelentkezés és bővebb információ: dr. Anne-Marie Kool (egyetemi tanár, igazgató) Közép- és Kelet-Európai Missziói Tanulmányi Intézet (KMTI), Károli Gáspár Egyetem, 1461 Budapest, Kálvin tér 7./II, Pf. 73. Tel.: +36 1 216 2054/113; +36 30 471 9591. Fax: +36 1 216 20 54/101, e-mail: amkool@kre.hu.

Bemerítés Békéscsabán – folytatás a címloldalról

Visz egy bizonyos irányba – valahogy így dolgozik Isten Szentlélekkel mind a mai napig. Ő, a Szentlélek Isten munkálkodott három fehér ruhás testvérünk életében is, sokszor kegyesen és csendesen, de sokszor viharosan, mintegy ébresztőt fújva, s mindhárman az Úr Jézus keresztyénjénél letek megnyugvást.

Megható és megrendítő volt fiatal testvérünk, *Székely Gergely* bizonyosságtétele, akinek családjában csak *Csilla* húga volt hívő, s az ő öt évvel ezelőtti bemerítkezése a Wesselényi utcai gyülekezetben Gergely akkori életével sehogyan sem fért össze, mégis amit ott hallott, de nem ismert, egy kicsi nyomot hagyott benne. Edigi munkája és élete teljesen összeférhetetlen volt az Istentől adott normákkal. Az Úr többször megszólította, de akkori életébe ez nem fért bele. Több közúti balesetet szenvedett, és mindnél hívta Isten segítségét, de miután meggyógyult, folytatódott az előző bűnös élet. Az utolsó balesete nagyon komoly volt, húga otthagyta Budapesten a munkáját, hogy ápolni tudja testvérét. Így került Csilla a Wesselényi utcából a békéscsabai gyülekezetbe, és imádkoztunk Gergelyért ismeretlenül is. Gergelyt nagyon megragadta az a szeretet, amelyet átértett a súlyos betegágyon, amikor gyülekezetünk vezetője ismeretlenül is meglátogatta. Megrendítette, hogy egy számára vadidegen miatta megy be a kórházba. Az Úr Jézus szeretete volt ez. Amikor kijött a kórházból, az öembere húzta a régi

élet felé, de eszébe jutott súlyos állapotában tett fogadalma, és úgy gondolta, ideje lesz imaházba menni. „Szükségét éreztem egész életemben valaminek, mindig űr volt bennem, mindig kerestem valamit – tulajdonképpen a jó Istent kerestem: a szeretetet, a békességet. Kegyelmet kaptam meg nem érdemelten, hátam mögött a múlt,

a bűn, tiszta ruhát kaptam, és igyekszem nem beszennyezni. Időközben új munkát is adott az Úr, ahol igyekszem bizonyosságot tenni órára” – vallotta bizodan Gergely.

Kelemen Imre testvérünk református háttérrel jött, cukorbetegsége és az ebből adódó problémák készítették imára. Isten átsegítette ezeken a gondokon. Hitének megerősödésében segítette őt menyasszonya, aki gyülekezetünk tagja. Imre komolyan vette az Úr Jézus Krisztus tanítását, és edigi életének ő is hátat fordítva hittelt vallja, hogy az Úr a kereszten az ő büneiért is meghalt, hogy 180°-os fordulatot vehessen az élete. A gyülekezet befogadó szeretetét megköszöni és Istennek hálát ad az életében bekövetkezett változásért.

Sztankó Richárd testvérünk 14 éves, édesanyja gyülekezetünk tagja. Egyszerű, gyermeki hitéről őszintén tett vallomást, bizonyosságtétele az Úr Jézus Krisztus követésére koncentrálódott, aki által ő is bűnbocsánatot nyert, és őt akarja követni élete végéig.

A bemerítést *Balog Miklós* testvér, gyülekezetünk lelkipásztorja végezte.

A kézzártételes ima után köszöntések hangzottak el a gyülekezet vezetője, a Wesselényi utcai gyülekezet fiataljai és az érintett családok nevében.

Vágyunk az, hogy az Úr Jézussal együtt, ők és mi állhatatosan fussuk meg az előttünk álló pályát.

Á. Gy.

A Baptista Könyvesbolt közleménye

A Baptista Könyvesbolt (1068 Budapest, Benczúr u. 31.) július 25-től augusztus 7-ig szabadság miatt zárva tart. Augusztus 8-tól viszont újra várja régi és új vásárlóit.

„Ne látszatra szolgáljatok!”

A magyar baptista misszió mai kihívásai (10. rész)

Felekezeti kapcsolataink

A magyarországi baptisták missziójuk kezdete óta szoros testvéri kapcsolatokat ápoltak más evangéliumi felekezetek tagjaival. Elég, ha csak arra utalok, hogy az első baptista misszionáriusok, mint például *Rottmayer János*, *Hempt Adolf* vagy később *Meyer Henrik* a felekezeti Brit és Külföldi Bibliatársulat alkalmazottai voltak. Így terjesztették a Bibliát és vele együtt az evangéliumhoz hű baptista hitelveiket. Ennek a bibliaterjesztő mozgalomnak lett jogutódja a Magyar Bibliatársulat, melynek a kezdetektől fogva egyházunk az egyik alapító és jelenleg is egyik meghatározó tagja. Mint ennek a szervezetnek egyik alelnöke magam is aktívan részt veszek a bibliatársulat munkájában.

Az 1846-ban megalakult *Evangéliumi Világszövetség (Aliansz)* tagjai között is szinte kezdetektől fogva ott voltak a baptisták. Hazánkban 1936-ban indult hivatalosan a *Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz)*, melynek alapítói között ott voltak közösségünk akkori országos vezetői is. Bár a kommunista diktatúra alatt betiltották tevékenységét, csak szinte „földalatti” mozgalomként tarthatta meg az év első teljes hetében ima-összejöveleteit, a rendszerváltás után ismét „talpra állt”. Az evangéliumi alapokon újjászerveződött felekezeti munka 2001-től teljessé vált ki igazán. Az imaheti találkozókon kívül számtalan missziós tevékenységet vállalt föl. Mivel ez a szövetség nem egyháztestek és szervezetek organizációja, hanem az evangélium iránt elkötelezett egyének önkéntes társulásaként működik, sokkal hatékonyabb és eredményesebb munkát tud fölállítani. Mint a Magyar Evangéliumi Szövetség egyik alelnöke, nagyon örülök annak, hogy számtalan mozgalmi jellegű hitébresztő és hitmélyítő rendezvény, konferencia és lelki megújulást kezdeményező esemény történhetett már az Aliansz szervezésében az elmúlt évtizedben is.

A felekezeti összefogás másik fontos színtere a *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT)*, amely szinte az Aliansz mozgalomból nőtt ki, és ahogy a nevében is benne van, különböző keresztyén egyháztesteket kíván összefogni és közös cselekvésre mozgósítani. Mint ennek a szervezetnek az elnökségi tagja láthatom, hogy

időnként nem könnyű összehangolni a különböző felekezeti érdekeket, ennek ellenére mégis szükségesnek tartom a társadalom előtti közös kiállást és az evangélium ügyének együttes képviselését.

Különösen most látom fontosnak e két előbb említett felekezeti szervezet fórumát, amikor az új egyháziügyi törvény több jelentős evangéliumi, hitvalló egyházat – mint például a metodista, pünkösdi, adventista, üdvhad-sereg, Golgota és sok más szabadegyházi közösséget is hátrányos helyzetbe hozott, hogy összefogjunk és szolidaritást vállaljunk velük törvényes elismertetésük ügyében.

Mindközben közösen készülünk a következő évben, azaz 2012. június 1–3. között megrendezésre kerülő „Reménység fesztivál – Franklin Graham-mel” nevű evangelizációs alkalomra, mely a magyar keresztyénség legszélesebb spektrumát kívánja mozgósítani a Jézus Krisztustól kapott „nagy misszióparancs” betöltésére. Hitünk szerint mindhárom este telve lesz a Papp László Budapest Sportaréna. Örömmel szolgál, hogy a magyarországi keresztyén egyházak első számú vezetői, valamint Budapest főpolgármestere is készséggel csatlakozott a rendezvény védnöki köréhez.

Már most jelzem, hogy a Reménység fesztivál beharangozó, nyitó rendezvényét szeptember 20-án, kedden délelőtt 11 órakor szeretnénk megtartani a legszélesebb egyházközi nyitottsággal, a sajtó nyilvánossága előtt a nyolcszáz ülőhelyes „Európa” hajón. (Részletesebb információ majd itt található: <http://www.remenysegfesztival.hu>.) Szeretettel kérem testvéreimet arra, hogy buzgósággal imádkozzanak velem együtt ennek a jelentős evangelizációs alkalomnak az előkészítéséért, szolgálattelvéiért és megtérők sokaságáért.

Dr. Mészáros Kálmán
egyházelnök/lelkipásztor

Az Európa hajó a Szilágyi D. téri református templom előtt

Franklin Graham hivatalos levele

BILLY GRAHAM
Evangelistic Association
Always Good News.

Tisztelettel: dr. Mészáros Kálmán-nak, a Magyarországi Baptista Egyház elnökének, és dr. Bóna Zoltánnak, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa főtákarának

Tárgy: Budapest, Magyarország, Reménység fesztivál, 2012. június 1–3.

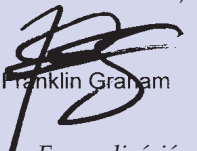
Kedves dr. Mészáros és dr. Bóna testvérek!

Hálás vagyok azért a meghívásért, melyet munkatársaimmal együtt kaptam a helyi püspököktől és lelkipásztoroktól evangelizáció tartására Magyarország valamennyi egyházának együttműködésével. Imádságos megfontolás után örömmel elfogadom a meghívást a 2012. június 1–3-ig terjedő időtartamra, és nagy lelkesedéssel nézek elébe a mi Urunk evangéliumáról szóló örömhír lehető legtöbb ember felé történő hirdetésére.

Magyarország gazdag történelemmel és vallási örökséggel rendelkezik. Jól emlékszem édesapám, dr. Billy Graham történelmi magyarországi látogatására 1977-ben, 1985-ben és 1989-ben. Imádkozom azért, hogy Isten a Reménység fesztivál előtti időszakot használja fel arra, hogy a magyarországi egyházakat vonja szorosán egymáshoz, hogy minden eddiginél nagyobb hatással lehessünk együtt Krisztusért. Férfiaknak, nőknek és fiataloknak sürgős szükségük van az ő megváltó szeretetének üzenetére.

Isten áldjon meg benneteket, miközben imádkozunk és együttműködünk az ő dicsőségére! Kiváltság lesz neki szolgálni veletek együtt.

Tisztelettel Krisztusban,

Franklin Graham

a Billy Graham Evangelizációs Társaság elnöke

Bemerítés Sajószentpéteren

Áldott, örömteljes és megható ünnep volt a sajószentpéteri gyülekezetben 2011. július 3-án. Hisszük, a mennyben is öröm volt! Fehér ruhába öltözött *Rechmitzer László* testvér, miután lelkét is tisztára mosta a Golgotai Hős! Testvérünk bizonyágtételben elmondta régi élete küzdelmeit és azt, ahogyan rátalált a kegyelem. Az elmúlt néhány hónap nagyon eseménydús volt számára és élettársa számára, akivel immár mint megtért hívó lépett házasságra. Feleségére is rátalált a helyreállító kegyelem, és így együtt tehetek bizonyágot Jézus Krisztusba vetett hitükről és arról, hogy ettől kezdve egymást segítve szeretnének haladni a keskeny úton. Hisszük, hogy vágyuk teljesül, melyért a gyülekezet továbbra is imádkozik, és melynek biztosítéka maga az Úr Jézus Krisztus, aki életét adta a bűnösökért. A bemerítés szolgálatát *Pátkai Béla* helyi lelkipásztor végezte. Kísérje az Úr áldása testvérünk életét!

Pátkai Béla
lelkipásztor

Rechmitzer László és Pátkai Béla
lelkipásztor

Úgy vélem, csakis egyszer élhetjük meg az életet. Ha tehát akad bennem jószág, amelyet kimutathatok, vagy akad olyan jó cselekedet, amellyel megkönnyíthetem bármely embertársam életét, most kell megtennem, nem késlekedhetem vagy feledkezhetem meg erről, hiszen soha többé nem fogok erre járni. (*William Penn*)

A bűn betegsége, Naamán leprája

Igazolva Istenbe vetett bizalmát, Naamán a Jordánba merítkezett az Ószövetségben, és Isten – ígérete szerint – meg is gyógyította halálos betegségéből. Ma, az Újszövetség korában pedig mi lehattunk tanúai annak, ahogyan három testvérünk megtisztult a bűn átkától, és új életet kezdett szívében Jézus Krisztussal!

Az emberiség gyógyíthatatlan betegségéről: a bűn leprájáról; és az egyetlen gyógymódról: a Jézus Krisztusba vetett hitről tanítva *Bereczki Lajos* lelkipásztor testvér mennyei tükröt állított mindannyiunk élete elé, megtérésre hívta a vendégeket az Új Remény Batpista Gyülekezet bemerítési istentiszteletén 2011. június 12-én, pünkösd vasárnapján.

Csakis a teljes életünk odaajándékozásával tudjuk megköszönni Istenünknek a megváltást. Drága testvéreink fehér ruhába öltözve osztották meg velünk hitre jutásuk útját, mielőtt *Tóth Sándor*, gyülekezetünk lelkipásztor a víz alá merítette őket. Fogadjátok szeretettel Isten történeteit új testvéreink saját tollából:

Ráczné Edit

Krisztussal való találkozásom előtt átlagos ember voltam, jó és rossz tulajdonságokkal. Sok múltbeli nehézség, fájdalom és sérülés hatására alakult ki személyiségem. Igyekeztem mindenkinek megfelelni, tisztességesen élni, és segíteni másokon. Viselkedésem, döntéseim számomra is sokszor érthetlenné voltak. Ma már tudom, miért.

Életem során olyan emberekkel hozott össze a sors, akik beszéltek nekem Jézusról, olvastak a Bibliából, ilyenkor mindig jó érzés fogott el. Gyakran fordultam Istenhez, és kértem, hogy segítsen, tekintsen le rám. Éreztem, hogy meghallgatott, nyugalmat, békét, szeretetet árasztott, és segített a nehézségekben. Tudom és ér-

zem, hogy az Úr által ismerhettem meg *Edinát*, aki több, mint munkatárs. Az ő személyisége és hite hozott el a gyülekezetbe. Itt érintett meg az igaz szeretet egymás iránt, és az Úr szeretete. A Biblia olvasása, igéi, a közös imádkozások változtatták meg az életem.

Fenntartás nélkül hiszek az Úrban, érzem a szeretetét. Áldom, amiért gyermekévé fogadott, és megbocsátotta bűneimet Jézus Krisztus áldozata árán.

Életemben nagy változást hozott Jézus Krisztus. Megváltoztatta személyiségem, más dolgok lettek értékesek számomra. Érzem folyamatos munkáját. Igyekszem minden bűnömet elhagyni és továbbra is engedelmeskedni, és követni akarom Jézus Krisztust!

Derecichei Eszter

Isten kegyelméből olyan családban nőhettem fel, ahol hallhattam Jézus Krisztusról, az ő életéről és áldozatáról, arról, hogy Isten gyermekei vagyunk, és hogy mennyire valóságosan meg tud segíteni minket. A hit kérdése nem volt idegen számomra. Nagymamámmal és anyukámmal jártunk templomba, hittanórákra, és amikor gimnáziumot kellett választani, a helyi, miskolci, református gimnázium mellett döntöttem. Itt találkoztam egy élő hitű keresztyén közösséggel, akik nyaranta keresztyén kávézót üzemeltettek a gimnázium közelében. Az egyik barátnőmnek köszönhetően én is ellátogattam ide, és beszélgettem az ott lévőkkel. Az egyik ilyen beszélgetés során egy lány feltett nekem két kérdést. Az egyik az volt: „Tudod, hogy hol fogod tölteni az örökkévalóságot?”, a másik pedig ez: „Nem szeretnéd Jézussal együtt tölteni?” A két kérdés és a beszélgetések további kérdéseket vetettek fel bennem. Vajon mennyire lehet valóságos ez az egész, mennyire léphet be Jézus az életembe, mit kell ehhez tennem, eddig ezt miért nem tudtam? Át kellett gondolnom magamban ezt az egészet, választ kellett adnom a kérdésekre, és rájöttem, hogy addig még soha nem hoztam meg azt a döntést,

hogy el akarom fogadni Jézust személyes megváltómként. Soha nem kértem meg előtte, hogy lépjen be az életembe, de ekkor már nem halogattam. Nem is egy adott naphoz kötöm, hanem úgy látom ezt a döntést, mint egy folyamatot. Mindez 2002 augusztusában történt.

Megtérésem után bekapcsolódtam a gimnáziumban működő keresztyén szolgálóközösség munkájába, az egyetem elkezdése után pedig talákoztam EDK-s tagokkal, tagja lettem az egyetemi BTK-s imacsoportnak, és így ismerkedtem meg az Új Remény gyülekezettel is. Az Úr a kezdetektől sokat alakított rajtam. Volt is miben változnom, és ma is van. Talán a legnagyobb nehézséget önmagam elfogadása jelentette. Meg kellett tanulnom azt, hogy lássam magam valakinek Jézusban, hogy ne vádoljam magam olyan dolgokért, amelyeket Isten már rég megbocsátott, hogy el tudjam hinni, hogy értékes vagyok számára, és hogy szeret, hogy tudjam látni azokat az ajándékokat és képességeket, amelyekkel ő áldott meg, és hogy használjam is őket. Hálás vagyok a bennem eddig elvégzett munkájáért.

Tóth Fanni

Hívó családban születtem. Gyermekkoromtól kezdve hallottam Isten igéjét. Majd kb. ötéves lehettem, amikor egy békési konferencián befogadtam az Urat a szívembe.

Az életemnek volt egy nehéz szakasza. Amikor kikerültem az alsós szigorú közezből, és felsős lettem, elkezdtem az osztálytársaim után menni. Csúnyán beszéltem az iskolában.

Nagyon nehéz volt megállni. Rájöttem, csak azért, mert hívő családban születtem, nem kerülhetek a mennybe. Olyan dolgokat csináltam, amelyeket később megbántam. Én nem tudok olyan „nagy” bűnökről beszélni, de Isten előtt nincs kis bűn vagy nagy bűn, mert ez választ el tőle. Majd rájöttem, hogy ez a viselkedés ütközik a hívő étellel. Nem kell azt csinálnom, amit a többiek, hanem éppen ellenkezőleg, nekem Isten igéjét és világosságát kell hirdetnem közöttük is.

Ezek után megtértem ezekből a dolgokból. Majd később eldöntöttem, hogy be szeretnék merítkezni, ahogyan Jézus is tette. Egyben a gyülekezet, Krisztus testének tagja szeretnék lenni, és szeretnék szolgálni a gyülekezetben, amire elhív az Úr.

Én magam hitetlen családban nőttem fel, és 24 éves koromig nem is találkoztam Krisztust követő családokkal. Ezen a napon első alkalommal saját szememmel láthattam olyat, hogy az a kislány, aki nyolc éve épp elkezdte az iskolát, és a többi gyerekekkel futkározott az istentisztelet után, ma komoly, biznyságtevő, szolgálatkész gyermeke Istennek, és a felnőttekkel egyenrangú gyülekezeti tagunk. Azóta kisgyermekes anyukaként rendkívüli öröm a jelenben, és reményteljes jövőkép ez számomra, hiszen amikor megtértem, Isten ezt ígérte nekem: „*Fiaid mind az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége*” (Ézs 54,13). Mindennap imádkozom, hogy így legyen...

Szabóné Vali
ÚRBGY

Bemerítés Kőszegen és Szombathelyen

„*Most pedig titeket is megment ennek képmása, a bemerítés, amely nem a test szennijének lemosása, hanem könyörgés Istenhez jó lelkiismeretért a feltámadt Jézus Krisztus által...*” (1Pt 3,21)

Július 3-án, vasárnap a Szombathely és Kőszeg között található Abért-tó partján ünnepi istentiszteletet tartott a kőszegi és a szombathelyi gyülekezet. Három szombathelyi és egy kőszegi testvérünk merítkezett be és tett vallást hitéről.

Az alkalmon a fenti ige alapján *Varga László Ottó* lelkipásztor hirdette az igét, a bemerítkezőkért való imádságban részt vett *Révész Árpád* nyugalmazott lelkipásztor, *Bertha László* szombathelyi és *Mike Attila* kőszegi presbiterek. Hálát adunk Istennek, hogy négy fiatal testvérünk elfogadta megmentőjének és élete Urának Jézus Krisztust!

Bemerítés Vácott

Pünkösöd a Szentlélek kitöltetésének ünnepe. A Lélek megelevenít, vezet, segít az Ige megértésében. A ma is köztünk lévő Lélek munkájának eredményét láthattuk, amikor hat fehérruhás tett hitvallást Jézus mellett: *Sáki Dorottya, Englóner Adrienn, Nagy Julianna, Tóth Tibor, dr. Nagy Imréné (Marcsi)* és *dr. Nagy Imre*. Sok barát, rokon jött el az ünnepélyes fogadalmótételre, akiket *Meláth Attila* lelkipásztorunk köszöntött. (SDG)

Saját élet

Egyik fő gondunk, hogy nagyon kevés embernek van saját élete. Mindenünket másodkézből kapjuk, még az érzelmeinket is. Sok esetben másodkézből szerzett információ alapján létezőnk. Elfogadjuk bizalommal, amit az orvos, a tudós, a termelő mond. Ez nekem nem tesz. Mégis el kell fogadnom, mert tudják azt, amiben én tudatlan vagyok. Ha más szavait hiszem el vessem állapotáról, a koleszterin határsáról vagy a csirkenevelésről, az még csak hagyján. Ám az élet célja, értelme vagy a halál esetében nem elégszem meg más véleményével. Használt hittel nem hihetek másodkézből kapott Istenben. Ha valóban élni akarok, saját, személyes információra van szükségem.

(Alan Jones)

Másodkézből

Örömmel hallottam, hogy fiataljaink kinőtt ruhadarabokat gyűjtenek szegény sorsú, rászoruló gyerekeknek. Nyaraltatni fognak egy csoportot, és szeretnék, ha a hiányos öltözetük nem zavarná őket. Az Úr Jézus maga tanít erre a feladatra. Mi sem hanyagolhatjuk el! Innen, onnan jelentkeznek testvérek, és kérik a segítséget. Kapunk a lakóházunk hirdetőabláján felhívást. Néha a közeli templom, máskor a mi hirdetésünk szerepel rajta. Kinőtt gyermekruhát, játékot, tisztítószereket és pénzbeli segítséget kérnek elesett kicsinyek számára.

Szeretném elmesélni, hogy segítettek nekünk a háború után a Vöröskereszt és a svéd „Mentsd a gyermekemet!” akció tagjai, amikor én is a rászoruló gyermekek sorába tartoztam. A gyerekek nem tehetnek a körülményeiről, mi sem akartuk a háborút, szeretnénk volna, ha a család életszínvonala nem süllyed a létminimum alá, de így történt. És ez ma is így van!

Nem azt írom le, hogy a havonta kézbesített élelemcsomagban mit kaptunk, hogy az a kevéske liszt, cukor, száraz kenyér mit jelentett nekünk, mert ezt el lehet képzelni. Bár nem vagyok biztos ebben. Ismeri a mai magyar felnőtt és fiatal azt az érzést, hogy éhes vagyok? Nem valami finomságra, hanem meleg ételre vágyom. És tudja-e valaki, milyen érzés, ha már nem bírom lenyelni a falatot, mert olyan régen ettem, hogy nem megy le a torkomon? Látott-e valaki olyan régóta éhes gyermeket, hogy szinte nem is tudja, mi történik vele, és soha nem fog emlékezni arra az időre, mert kiesett a tudatából? Nem jó, hogy én tudom, mert az életem, az egészségem, a tudatalattim őrzi ennek a szörnyű időnek az emlékét.

De azt sem felejtettem el soha, mit jelentett a segítő testvérek jósága. Egy svéd családé, akik maguk is szegények voltak, egyterű kis házban laktak három kislányukkal, beteg feleséggel, asztmás apával, de akiknek fájt az éhez, ruhátlan gyerekek sorsa. Összegyűjtötték minden évben a kinőtt ruhácskákat, és karácsony előtt elvitték a szeretetszolgálathoz. Tettek a csomagba egy címkétyűt, hogy „ha valaki meg akarja köszönni, hát tudja, hova írjon.”

(folytatás a következő oldalon)

Bemerítés Kondoroson

Június 19-én a délelőtti alkalom után gyülekezeti tanácskozás volt. Egy lélek tett biznyságot a gyülekezet előtt megtéréséről, és kérte bemerítését, tagfelvételét. Miután a gyülekezet örömmel fogadta az új testvért, felszólalt *Ivanics* testvér, akinek a feleségét szerdán temettük, hogy öröm van a szívében, mert bár egy lélek elköltözött az Úrhoz, a gyülekezetbe Isten adott egy új lelket.

Egy héttel később, június 26-án délelőtti bemerítési istentiszteletre jöttünk össze. *Sánta Dóra* 21 éves főiskolás lány biznyságtételében elmondta, hogy nem hívó családból származik. 14 éves koráig Istenről, Bibliáról, hitről még csak nem is hallott. Érdekes módon mégis evangélikus gimnáziumba tanácsolták szülei. Itt rendszeresen részt vett az áhítatokon – kötelességből.

ta, hiszi, hogy Jézus Krisztus az ő büneiért is meghalt és feltámadt. Neki is új életet adott.

„Meváltova, mily boldogan vallom, a Bárány szent vére árán, ... gyermeke vagyok immár.”

Az igét *Papp János* lelkipásztor hirdette Máté 3,13–17. alapján: „engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot!” Dóri is követte az Úr Jézus példáját.

A bemerítés szolgálatát a gyülekezet korábbi lelkipásztora, *Sebjan-Farkas Zsolt* végezte. Áldott alkalom volt. Vendégek jöttek a körzetből, és kívülállók is, Dóri volt osztálytársai, akik most voltak először közösségünkben. Hisszük, hogy Isten igéje nem tér vissza üresen, hanem elvégzi munkáját mindenkiben.

Váriné Emőke

Imádság

Istené legyen a dicsőség! Találhatok én magamban olyan jeleket, amelyek biztatnak engem, hogy Isten kegyelmében levő, újjászületett ember vagyok. Mert szeretem s félem Istent, gyűlölöm a bűnt, szántsándékkal Isten akarata ellen járni nem kívánok, indulataimat fékezni kívánom. Igyekszem; ha erőtlenségből vétkezem is, azt mindjárt megbánom és fájjalom. Szeretnék teljesen bűn nélküli lenni; tudva nem cselekszem a bűnt, még ha azt soha meg nem tudnák is az emberek; azért kerülöm a gonoszt, azért cselekszem a jót, hogy Isten előtt kedves legyek; nemcsak az emberek előtt, de magánosan is, sőt magánosan nagyobb buzgósággal és alázattal imádom Istent, könyörgök neki, fohászok, gyakorta hozzá. Ezekből, s másokból is, amiket magamban találok, nagy öröme lelkemnek azt látom, hogy nem vagyok a veszedelem állapotában, hanem a kegyelem boldog állapotára jutottam Istenem nagy irgalmasságából Jézus Krisztus által.

De, ó, fájdalom, milyen sok még bennem a fogyatkozás is! Hitem mégis erőtlen, buzgóságom sokszor lankadt, jóra való igyekezetem nagyon késedelmes. Úgy tapasztalom, hogy nagyon hajlok a föld felé, és kellenél jobban áhítom ennek mulandó hiába-valóságait. Még mindig nagyon kapok az emberek előtt való kedvességen és megbecsültetésen. Ha megbánt valaki, vagy megutál, vagy akármiképpen ellenem cselekszik, felbosszankodom, sőt néha ki is fakadok az ellen, aki véleményem szerint nem adja meg nekem, amivel tartozik. Ha emlékezetembe idézem is azokat az okokat, amelyek engem arra köteleznek, hogy a méltatlanságot békétűréssel szenvedjem, sőt szeressem annak okozóját, és jót kívánjak neki; még ha elismerem is, hogy ez lenne szép és illő, szívem mégis csak rejteget magában valami kegyetlenséget, haragot és valami rossz kívánást.

Szicszai György
XVIII. századi prédikátor imádságából

Bemerítés Békésen

Dr. Mészáros Kálmán, a békési gyülekezet ügyintéző lelkipásztora mellett Lipcsei Ferenc, Molnár Zoltán és felesége, Réka, Elek Imréné Éva, valamint Papp József, a helyi gyülekezet nyugalmazott lelkipásztora

Pünkösd vasárnapján, június 12-én négy fehér ruhás testvér tett bizonyosságot megtéréséről, újjászületéséről az Úr színe előtt a zsúfolásig megtelt imaházban. Hálával és nagy örömmel hallgattuk a felvételüket és bemerítésüket kérő testvéreinket.

Elek Imréné Éva testvér választott vezérigéje: „Velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nekem” (Zsolt 118,6). Molnárné Medvegy Réka testvér igéje: „Ha valaki vallja, hogy Jézus az Isten Fia, abban az Isten lakik, ő pedig Istenben.” (1Jn 4,15) Férje, Molnár Zoltán testvér vallomása: „Egyet teszek, ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifejlesztve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának jutalmáért a Krisztus Jézusban.” (Fil 3,14) Lipcsei Ferenc testvér megállította a hintót, a gyülekezetet. Vallást tett: „Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia!”

Dr. Mészáros Kálmán egyházelnök, ügyintéző lelkipásztor testvérünk néhány alapvető kérdésére örömmel hallhattuk fehér ruhás testvéreink egybehangzó válaszát.

Saját elhatározásból, önként, életük végéig hűséget fogadtak az Úrnak és az őket befogadó gyülekezetnek.

Mészáros testvér igehirdetésében hangsúlyozta, hogy a „kereszttség” bibliai formáját láthatja most mindenki. Nem gyermekeket hintünk meg, hanem hitvalló keresztyéneket merítünk be! Jézus Krisztus tanította: „Aki hisz és bemerítkezik, üdvözülni, aki pedig nem hisz, az elkárhozik.” Erre adott példát Mesterünk. Azt mondta: „Így illik nekünk a mi tisztünk minden igazságát betöltenünk.”

A bemerítés után ifjúságunk bizonyosságtételét és éneklését hallhattuk. Délután kézzel a kezével imádkoztunk az új tagokért, akik nem hívő háttérből érkeztek. Az Úr csodája, hogy sok gátló tényező ellenére még ma is megtalálhatja üdvösségét mindaz, aki keresi. Alkalmi igehirdetés után úrvacsoráztunk a gyülekezetet. Ajándékozásokkal, köszöntésekkel és áldáskívánásokkal zárult ünneplésünk.

Papp József
nyugalmazott lelkipásztor

Példázat arról, hogy magadért te felelsz

Egy építkezésen amikor megszólalt a jelződuda, a munkások egy kupacba letelepedtek, hogy megebédeljenek. Samu minden alkalommal kinyitotta az ételhordóját, és panaszkodni kezdett.

– Ez nem lehet igaz, már megint mogyoróvajás-lekváros kenyér. Utálom a mogyoróvajás-lekváros kenyeret!

Samu mindennap siránkozott a szendvics miatt. Telték a hetek, és a többi munkást már kezdte idegesíte-

ni ez a nyafogás. Végül az egyik társa így szólt:

– Könyörgök, Samu! Ha utálsz a mogyoróvaját és a lekvárt, miért nem mondd meg az asszonynak, hogy valami mást készítsen?

– Milyen asszonynak? – felelte Samu. – Nincs feleségem, magam készítem a szendvicsimeket.

Mindannyian magunknak készítjük a szendvicsünket ebben az életben.

(folytatás az előző oldalról)

Az első ajándécsomagban, amelyet tőlük kaptam, volt egy kis kék kabát. Éppen jó volt rám. És volt a gallériján egy kis kitűző, amit nem sajnált az a tízéves kislány elküldeni, hogy ne csak melegítsen, hanem örömet is jelentsen a kabátja. Anyuka biztatott, hogy köszönjem meg. Amikor megkapták az én elsős, ákombákom, magyar levelemet, majdnem sírva fakadtak. Talán attól, hogy célba ért a szeretetük, vagy attól, hogy látható lett a háború sújtotta gyermekek lelkiállapota. Legalább akkora örömet jelentett nekik a levelem és a jó érzés, mint nekünk a segítség. Mert adni mindig jobb, mint kapni.

Hosszú ideig, majdnem egy életem keresztül ismerkedtem a szeretetük sokrétű jeleivel. És a csomagok barátságot hoztak, vittek, életre szólót.

Volt idő, hogy mi is bekapcsolódhattunk a magunk lehetőségei szerint szegényebb sorsú barátaink gondozásába. Testvériskolát választottunk a határ menti falvak egyikében, és hátizsákos turisták lettünk.

Kaptam egyszer egy csuhéból font vödöröt, amelyet lápon élő ruhátlan gyerekek fontak nekem tiszteletből. Már szakad a szennyestartó, és dülöngél, de nem tudom kидobni. Hálából készítettek, csak nekem. Mert az ajándékozás, a gondoskodás megindít egy folyamatot, és a lélek innen oda- és onnan visszavándorol. Meggazdagítja a résztvevőket.

Egyszer egy ismeretlen néni egy motring gyapjúfonalat küldött, neki csak annyira telt, de abból a fonalból anyuka egy pulóvert kötött a kistestvéremnek. Hogy lett elég az a kevéske fonal? De elég lett! Annak a szegény néninek a szeretete hurkolódott a kötőtűn szemből szembe. Ők mind tudtak valamit. Ismerték a segítség szabályait. Nem az írottat, hanem az íratlant. Nem néztek le bennünket, mert szükségben éltünk, befogadtak a szeretetükbe, és méltósággal adták, amijük volt. Pedig csak használt ruha volt! Ha rátapintanánk a szeretet melegén lüktető verőerére, megéreznénk azt a boldogságot, amelyre szükségünk lenne a mindennapi életünkben.

Mentsd a gyermeket!

Frittmann Lászlóné

Úgyse bukhatok le!

Két kislányunokám van. Mindkettő laktózérzékeny, de különös módon csak a nagyobbik kap erre olyan állami támogatást, hogy ingyen utazhat a járműveken.

Történt, hogy a kisebbet nekem kellett elvinnem az edzőtáborba két reggelen. Mindig szívesen megyek és segítek nekik, de nagyon megnézem, hogy hány járművel érek el a célhoz, mivel neki nincs diákigazolványa, és egy jegy nagyjából 300 Ft. Gyerekjegy meg nincs.

Most is ezen gondolkodtam, hiszen a távolság úgy alakult, hogy egy megálló metróval, több megálló villamossal, és aztán átszállás a buszra. Ez testvérek között is 6 db jegy, ami kb. 1800 Ft, s azért ez elgondolkodtató. Próbáltam csökkenteni a kiadást, hogy az első egy metrómegállót legyalogoljuk, de az pont nagyon hosszú volt. Így nem maradt más, mint hogy vettem egy tízes jegycsomagot, és elindultunk.

Igen ám, de engem csak nem hagyott békén az az igazságtalanság, hogy közel 2000 Ft-ba kerül, hogy egy kislányt utaztatok kétszer fél órán át.

Amint ezen tépelődtem, máris ott volt a gonosz javaslata a szívemben.

- Kérd el a nagyobbik lányka igazolványát, és akkor ingyen utazhattok.

- Hú, de jó ötlet - virultam ki az első pillanatban, mennyit megszórólhatok!... de aztán elgondolkodtam.

- Ez csalás!

A gonosz is résen volt:

- Miért lenne csalás? Hisz ő is megérdemelné az utazási kedvezményt, neki is járna, te tudod a legjobban. Te csak elveszed azt, amit igazságtalanul nem adtak meg nektek! És különben is, nem kell kidobálni a pénzt az ablakon. Isten is bölcs sáfárkodásra int, nem?

- Igen, arra int... de mégis... ez nem tiszta ügy!

- Ugyan, mit szorongsz itt állandóan, ezzel nem lehet lebukni! A gyerekeknek még nincs igazolványa, és nem tudhatják, hogy hívják, és mivel magas növésű, hát lehet a korát is igazolni. Meg hát mindenki így csinálja, vagy nem? Ne légy már ilyen mafla! Az életet

(folytatás a következő oldalon)

Bemerítés volt Rákosszentmihályon is

éreztek az engedelmisséget Krisztusnak, és - a jó háttér ellenére bűnösnek látták magukat - letették életüket Isten kezébe. Az igehirdetést *Lórik Levente*, a bemerítés szolgálatát *Marton Zsolt* lelkipásztor végezte.

A délutánban újra megmozdult a víz.

Pünkösd napján gyülekezetünkben is megmozdult a medence vize. Jó Atyánk teljes érdemtelenységünk ellenére megajándékozta közösségünket hét megtérővel. Nagyon változatos bizonyosságtételeket hallhatott a jelen lévő sok vendég és gyülekezeti tag. Négyen voltak, akik gyülekezeti háttér nélkül kerültek közénk. Munkatársi, baráti kapcsolatokon keresztül, „mindenki karácsonyán” részt vevő, vagy telefonkönyv segítségével ránk találó - most már testvéreként tehetünk eleget kérésüknek, hogy a gyülekezet tagjaivá szeretnének válni, illetve a bemerítésben kívánnak részesülni. Hárman hívó családban nőttek fel, de fontosnak

Kétszer még sosem volt bemerítés egy napon gyülekezetünkben, talán máshol sem. A Mennyek Országáa Mongol Gyülekezet tartotta bemerítési alkalmát nálunk. *Tsevel* lelkipásztor testvér és felesége gyülekezetünk gondnoklakásában élnek néhány hónapja, és a jó kapcsolat miatt kérték, hogy hadd lehessen nálunk a bemerítés. Nyolc mongol testvért merített be *Tsevel* pásztor. Volt, aki Norvégiából utazott ide, voltak, akik Csehországból azért, hogy megvallják hitüket, és a bemerítésben részesüljenek.

Imádkozzunk új testvéreinkért.

Marton Zsolt
és pásztor **Tsevel**

Törekedjetez arra Mivel ilyen nagy áldásokat kaptatok, teljes erővel törekedjetez arra, hogy a hitetek mellett fejlődjön ki bennetek a jóság, tudás, mértéktartás, türelem, istenfélő magatartás, a testvéreitez iránti kedvesség és az isteni szeretet is! Ha mindezek a tulajdonságok megvannak és egyre erősödnek bennetek, akkor segíteni fognak abban, hogy eredményesek és hatékonyak legyetek. (2Pt 1,5-9 - Egyszerű fordítás)

Örömneppek Hajdúböszörményben

♦ 2011. június 12-én két testvérnő tett vallást a hitéről.

Takácsné Szabó Margit már korábban is szeretett volna a Biblia tanítása szerint élni, de hiányosan sikerült vágyát teljesítenie. Egyéves gyülekezetbe járása után érezte, hogy még jobban szeretné megismerni az Üdvözítőt, hogy annál odaadóbban szolgálhassa őt. Ezt az elhatározását pecsételte meg a pünkösdi ünnepen.

Bay Juditnak mindene megvolt, mégis úr tátongott a szívében.

Az azonban megragadta őt az a légkör, amelyet a gyülekezetben tapasztalt, s az Úr szólt hozzá az igehirdetések által: elfogadta Jézus Krisztust személyes megváltójaként.

A bemerítést lelkipásztorunk, *Füstös Gyula* végezte, és hirdette a János 12,20–26 alapján, hogy megláthatjuk Jézust és munkájának eredményét fehérruhásainkon keresztül.

♦ Június 19-én a gyülekezet énekari évadzáró alkalmat tartott „adventtől pünkösdig” címmel. 15 éneket hallgathattunk meg *Tóth Donát* vezényletével, s közben bibliai igeversek és történetek hangzottak el. Az ünnepre a városból is érkeztek vendégek, imádkozunk, hogy az ige magvai jó talajba hulljanak.

Az Úr gazdag áldását kívánjuk a bemerítettek életére és az énekkar szolgálatára!

Tóth Adrienn

Hét mondat a szeretetről

Az isteni szeretet mindenkinek a legjobbat akarja adni, ezért be is kapcsolódik mindegyikünk életébe, hogy segítse fejlődésünket és kibontakozásunkat.

Istent soha nem tudja megakadályozni senki és semmi abban, hogy mindenkit állandóan így szeressen.

Istent sosem tartóztatják fel ebben a szeretetében sem a körülmények, sem a helyszín, sem az idő, de még az sem, hogy szerintem most nem vagyok szerethető állapotban, sem az, hogy nem hiszem, hogy ő szeret engem.

Isten szeretetét ezért a magaména tudom, elfogadom és számítok rá, mert ez az igazság, és ez teremtményi jogom és kötelességem.

Akkor is belekapaszkodom Isten szeretetének valóságába, amikor nem érzem, amikor a körülmények az ellenkezőjéről akarnak meggyőzni.

Tudom, hogy végtelenül szeretve vagyok, és ez megnyugtat és biztossá tesz.

Minden embertársamnak épp ezért a legjobbat akarom, és törődöm a növekedésükkel, mert így áramlik rajtam keresztül Isten odaadó szeretete.

hgy

(folytatás az előző oldalról)

élni kell, és nem kétségbeesni minden döntésnél! Jézus is szabadságra hívott el, nem?

– Nem bukhatok le?... – na, ez a gondolat azért fészket vert a fejemben. De nem sokáig, mert amint ezt a lehetőséget forgatni kezdtem a szívemben, máris megéreztem, hogy itt nagy kísértésnek vagyok kitéve.

Igaz, hogy a kisebbik gyermek is tejrészény, igaz, hogy neki is járna, igaz, hogy ez betonbiztos tipp, nem bukhatnék le, igaz, hogy sokan tesznek így..., de más is igaz!

Jézus Urunk arra tanít minket, hogy ne lopj, ha pedig nem fizetem ki a jegy árát, meglopom a szolgálattót. Arra is tanít minket az Úr, hogy a gyermekek előtt jó példával járjunk elől. Beszélhetek én a keresztyén életről napestig meg nem tért családtagjaimnak, ha közben pont én lopok, csalog, hazudok, és ezzel bemocskolom az Úr nevét. És hogy senki se tudja meg, nem lehet lebukni? De én már tudom, a gonosz is, és ami ennél lényegesen fontosabb: Isten is tudja, hogy mire vetemednék.

Így aztán elmondtam a gyermeknek, hogy bár lenne ilyen lehetőségünk is, de Isten ezt nem pártfogolja, mert ő az Igazság maga. És ha már egyszer megadta nekem rá a keretet, akkor meglopnam őt is, ha másra költeném azt a pénzt.

Hálás voltam az Úrnak, hogy beszélgettem velem erről a témáról, és hogy Szentlelke készítésére végül is a jó döntést választhattam. Mert:

„amikor... eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra...” (Jn 16,13)

Salyámosy Éva

Nincs hiába

A dolgok nem hagyják nyomon követni magukat. S ez nem a sors szeszélye, nekem gyakori érzésem, hogy legtöbbször Isten maga az, ki tetteink s kivált jótetteink és azok következményei közé áll. S talán épp azért, hogy mi magunk – ha valóban jót tettünk – árnyékban maradhassunk, egyfajta személytelenségben, s ne veszítsük el jótetteink értékét a nyilvánosság színpadias tündöklésében. Ha van rá erőnk, ne panaszoljuk hát, hogy ez vagy az az erőfeszítésünk hiábavaló volt! (*Pilinszky János*)

Az ember részese-e Isten titkában

A Biblia a „Honnan származik az ember?” kérdésre két alapvető tételt mond. Az első, hogy az ember mindenestől Istentől származik. A második, hogy az ember egyidejűleg teremtésével elidegenedett Istentől. Hogy is van ez?

A Biblia nem azokban a kijelentésekben bizonyosodik be, amelyeket Istentől tesz – hiszen ki tudná azokat ellenőrizni? –, hanem azokban, amelyek az emberre vonatkoznak: ezeket ugyanis képesek vagyunk ellenőrizni, képesek vagyunk tapasztalataink mérlegére tenni őket, és ha szóba állunk a Biblia üzenetével, képesek vagyunk magunk is megszerezni az ott leírt tapasztalatokat.

A Biblia Istentől, illetve emberrel tett kijelentései elválaszthatatlanul összekapcsolódnak. A Bibliában a teológia és az antropológia egybeesik. A kettő nem ugyanaz, hanem ugyanannak az éremnek a két oldala. A Biblia csak Isten felől nézve képes látni az embert, Istent pedig ténylegesen csak az ember felől nézve képes látni, mivel meg van győződve arról, hogy Isten az ember sorsához kötötte a maga sorsát. A Bibliának pont azok a részei képesek segíteni nekünk önmagunk és mások megismerésében, amelyek Istentől beszélnek. Ha azonban e szövegek valóban segítségünkre vannak önmagunk jobb megismerésében, akkor ez amellel szól, hogy a hátoldal is helytálló, vagyis ott, ahol Istentől szólnak.

Történelem vagy mítosz, ez itt a kérdés. Manapság érdekes gondolkodásátalakulási folyamatot lehet megfigyelni. Sok ember számára még néhány évvel ezelőtt is teljesen kizárt volt az őstörténet, vagyis az Ádámról és Éváról, Kainról és Ábelről, Noéról és másokról szóló történetek, mégpedig azzal az érveléssel, hogy mindez nyilvánvalóan nem történhetett meg így. És mivel nem így történt, hangzott a borotvaéles érvelés, ezek a történetek nem is igazak, akkor nincs is mondanivalójuk számunkra.

Ma viszont azt lehet megfigyelni, hogy az emberek egyre inkább

(folytatás a következő oldalon)

Töprengések a bibliai derék asszony körül

„Szerez gyapjút és lent, és jókedvűen dolgozik kezével.” (Péld 31,13)

Helyben vagyunk. Sokan érezhetjük magunkat érintve ezzel az ígerésszel. Végezzük a mindennapi munkát becsülettel. Miért nem elég ez Istennek? Miért olyan fontos neki az a bizonyos jókedv? Az Újszövetségben arról olvasunk, hogy az adakozók közt is a jókedvűeket szereti, most meg még ránk is pirít, hogy a sokszor erőnkön felülinek érzett napi robotot is mosolyogva végezzük. Mi húzzuk az ígát rendesen, nem lehet ránk senkinek egy szava se, miért kellene még mindehhez jó képet is vágnunk?

Amint ezt így végiggondoltuk, már össze is ráncolódott a szemöldökünk. Ha most látna bennünket valaki, derék asszonynak nevezne? Nagy kísértésünk, hogy az igavonó állat módjára megfeszített inakkal végzett lehetetlen mennyiségű munkánk miatt gondoljuk magunkat derekagnak, mert szó nélkül, kötelességtudóan, elképesztő teherbírással... *görnyedezik* a lelkünk a munkában ránk eső vagy magunkra vállalt rész alatt. Mert hát ez az igazság. Ha a felmosásban nem volt semmi örömünk, ha a kukapucolás nem csalt mosolyt az ajkunkra, ha a családot beparancsoltuk a fürdőszobába a porszívózás alatt, hogy ne látatlankodjanak, aztán összeszidtuk őket, mert rakhattuk rendbe a fürdőszobát is, nos ebben a munkavégzésben a lelkünk egy csöppet sem épül. Robot. Így hívjuk, amit ekkor érzünk. Rabszolgának látjuk magunkat, akinek mindenki csak parancsolgat, akitől mindenkinek csak elvárásai vannak, és akinek a munkáját sose becsüli senki, még észre se veszi, csak a hiányosságokat. Ez a sorsunk, ez jutott nekünk. Bezzeg másoknak segítenek, más férje vesz mosogatógépet, a szomszédasszonyhoz takarítónő jár, más gyerekei nem koszolnak úgy össze mindent stb. De nincs egy szavunk se, teljesítjük a kötelességünket. Az emberek nem szólhatnak meg bennünket. Úgy látszik, a házasság csak az első napokban ígér szépséget, a férfiak nem társat, hanem szolgát keresnek, olyat, akinek ráadásul fizetni se kell... És észre se vesszük, hogy lelkünk már rég ott ücsörög a csüggedés mocsarában, nyeli önsajnalatunk könnyeit. Ilyennek képzelte Isten az asszony életét? Ha sokaké ilyen lett is, ez nem az ő akarata! Azt várja, hogy még színészkedjünk is, mintha élveznénk ezt a rabszolgasorsot? Ne vessünk, miközben szívünk majd meghasad a teherrel és a megbántott-

ságtól? Magunkat csapnánk be, ha ezt feltételeznénk arról, aki Fiát sem sajnálta értünk, ezzel bizonyítva, hogy szeretet, és amikor megalkotta a házasságot, megajándékozta az embert, nem megbüntette vele.

Jó! Szeretném örömmel végezni a munkámat. Most már menni fog? Nos, az első lépés valóban ez, el kell döntenem, hogy keresem a módját annak, hogy megváltozzon a hozzáállásom. Azt is eltervezem, hogy kitartó leszek, és az első sikertelen hetek után nem fogom feladni azt a törekvésemet, hogy ne tehernek érezzem a házimunkát, hanem örömet keressék és találjak benne. Ez már egy egész jó alap. Valamit még tennem kell: segítségül hívom mindehhez Istent, mert az ő parancsát szeretném követni, épp ezért ő tud nekem a legtöbbet segíteni ebben. Most már indulhatok. Néhány segítő tanács a jókedvű munkavégzéshez:

– Munkám közben gondoljak arra, hogy kiért és miért végzem mindezt! Istent! Ő sokkal többet tett értem, sokkal mélyebbre szállt azért, hogy engem kikeressen a bűn szennyéből, és megtisztított. Gondoljak arra, hogy ő értékesnek tartja a munkámat! Hiszen éppen azt teszem, amit kért tőlem, amivel neki szeretnék kedveskedni!

– Miközben családtagaimért dolgozom, gondoljak rájuk! Persze ne úgy, hogy „kipucolom a cipődet, te senkiházi”, mert ez épp az ellenkező irányba visz, téves út, így sohase érem el a célokat! Idézzem föl magamban azokat a jeleneteket, amikor közösen neveltünk, amikor a férjem udvarolt nekem, mondott valami szépet, vagy a gyerekek hozzám szaladtak! Mindegy, milyen régen volt! És ha annyira megromlott a házasságunk vagy a családi békénk, hogy csak egyetlen szép emlékem van (egy mindig van)! Ha nincs, akkor a hibás én vagyok, mert nem is akarom, hogy legyen(!), idézzem föl azt az egyet mindig, amikor csak értük tettek valamit!

Végül még egy kérdés:

Tényleg szükséges minden munka, amit végzek? Talán megdöbentő, de nem a takarítás az élet értelme. Fontosabbak nekem ők, akik a koszt behozzák a lakásba, mint az, amit ezzel okoznak? Nem tesz egy lakást otthonná, ha védőruhát (a lakást védő ruhát) kell húzni a családnak, mert minden fertőtleníti van. Az ilyen „tisztogatók” a jókedvcsírák potenciális gyilkosai is. Mosolyt ez fakaszt: Isten adott nekem családot, akikért dolgozhatok!

Szommer Hajnalka

A látás bátorságáról

A valóságot (magunkat, másokat, az életet, Istent) mindnyájan értelmünk szemein keresztül fogjuk fel. Mégis különbözőképpen látjuk ezeket.

A valóságról alkotott képed nem az enyém, és fordítva: az enyém nem a tied. Mindkettőnk képe a valóságról korlátolt és elégtelen, de különbözőképpen. Mindketten félremagyarázzuk és eltorzítjuk a valóságot, de különböző módon. Mindketten látunk valamit a rendelkezésünkre álló igazságból és szépségből, melyre a másik vak. A lényeg az, hogy e vízió dimenziói és tisztasága határozza meg világunk dimenzióit és életünk minőségét. Amilyen mértékben vakok vagyunk, illetve amilyen mértékben torzítjuk a valóságot, oly mértékben csökken életünk és boldogságunk. Következésképp ha meg akarunk változni, akkor először ezen az alapvető vízió, vagyis a valóság felfogásán kell változtatnunk.

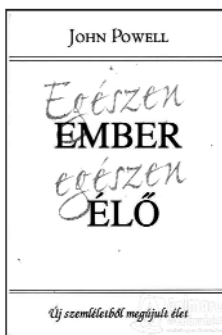
A növekedés és a teljesebb élet szemléletváltozást követel. A korlátzó, büntető látásmód valójában lánc, amely gúzsba köt bennünket. Egy helyben toporgunk, minden egyes nap másolata az előzőnek, és minden év ismétlése az előző év szomorúságának. Ahhoz, hogy megértsük, miért maradnak olyan sokan a torz látásmód önkéntes rabjai, látnunk kell, hogyan határoz meg bennünket a látásmódunk. Így világosabbá válhat, miért vonakodunk annyira attól, hogy újragondoljuk és felülvizsgáljuk azt a látásmódot, amellyel elkezdtük életünket.

Amikor mi emberek először befelé tekintünk a saját benső világunkba, és aztán kifelé a valóság többi részére, rögtön rendet, sémát és szabályszerűségeket kezdünk keresni. Megtanuljuk összekötni az okokat a hatásukkal. Egyszóval kiszámíthatóságot keresünk. Biztonságérzettel tölt el bennünket, ha tudjuk, mit várjunk. Tetteink és reakcióink sémákba illeszkednek, amelyek azon alapulnak, hogy miként észleljük a valóságot, és hogyan alkalmazkodunk hozzá. Az élet kiszámíthatóvá válik, és reakcióink következetesek lesznek. Ennek ellentéte a káosz. A káosz kiszámíthatatlanságot és következetlenséget von maga után. A káosz összezavarja elménket, és szétzilálja lelkünket. A káosz nagyon félelmetes élmény.

Talán ez a fő oka annak, hogy ilyen nehézkesen tudjuk megváltoztatni látásmódunkat, akkor is, ha ez könyörtelenül börtönben tart minket. Fogságban tart a félelem, amely azt sugallja, hogy ha elveszítem régi látásmódomat, amely kiszámíthatóságot biztosított, akkor káosz lesz úrrá rajtam. A gond csak az, hogy nincs rá biztosíték, hogy az új jobb lesz, mint a régi. Ki akar-ná felcserélni a régít újra minden biztosíték nélkül? Tudom, hogy mit birtokolok, nem tudom azonban, hogy mit fogok kapni, vagy éppen mit veszíthetek. Minden változásban van halál és újjászületés. Meghalni a réginek, és újjászületni az újnak: ez félelmetes távlat. Ha feladom régi látásmódomat, amely bizonyos értelmet adott életemnek, és viselkedésemnek irányt mutatott, akkor az új látásmód ad-e majd ugyanilyen biztonságot az életemnek?

100 emberből csupán egy, aki megvalósítja önmagát, és képességeit teljes egészében kihasználja. A többség anélkül létezik, hogy igazán élne. Általános vélekedés szerint a legtöbb ember csupán 10%-át használja életenergiáinak. Csak 10%-át látják a világ szépségének, az emberi érzésvilág mélységének és gazdagságának csupán 10%-át élék át. Botorkálnak a világban anélkül, hogy elmélkednének róla, anélkül, hogy kutatnák azt. Úgy élnek, hogy közben a szeretet tört hányadát adják és kapják.

John Powell

John Powell, az amerikai Loyola Egyetem teológia-professzora **E g é s z e n ember, egészen élő** című könyvében a „látásmód-terápiát” ismerteti meg olvasójával. Egyszerű, hatékony módszert ajánl személyiségünk fejlesztésére, életünk teljesebbé tételére. Megtanít arra, miképpen leplezhetjük le téveszméinket, hogyan korrigálhatjuk hamis vagy téves elképzeléseinket önmagunkról, egymásról és a világról.

(folytatás az előző oldalról)

az ilyen régi történetek felé fordulnak, és újra felfedezik őket, beleértve a meséket is. A pszichológia ezen túlmenően álmainkkal is foglalkozik, a csillagok és a szimbólumok ma ismét nagyon divatba jöttek, folyik a csillagjósolás, az ezoterika és még sorolhatnám...

Mondhatnánk, az őstörténet benne van az uralkodó trend vonalában. Rájöhetünk, hogy a tisztán racionális szemléletmód zsákutcával végződik, ha az ember titkát akarjuk leírni. Ha például azt mondjuk természettudományos szemmel, hogy „az ember meghatározott kémiai folyamatok összessége”, akkor inkább elrejtjük, semmint feltárjuk a lényegét. Az embert megmagyarázó világképek következtében csökken az emberiség.

Az emberben van valami, ami nem magyarázható meg az ember számára hozzáférhető világból, hanem csak Istenből. Az emberben jelen van egy olyan titok, amely minden racionális magyarázat alól kivonja magát. Isten az ember titka.

Szalai András

(Forrás: Klaus Dougllass: *Megalapozott hit*)

Könyvajánló

Horogötletek

Megjelent a várva várt Magtár sorozatunk 4. része, a **Horogötletek a bibliatanításban** című könyv a REMA gondozásában. Ára: 950 Ft.

A könyvben található horogötleteket egy-egy igehely alapján dolgoztuk ki annak érdekében, hogy a gyerekek érzelmileg is átélhessék a bibliai igazságokat, történeteket.

A horgok a gyerekek bevonását segítik elő, s ezáltal növelik az igékre épülő gyerek- és tinitanítás eredményességét. (Részlet az előszóból)

A szülő imái

Ó, Mennyei Atyám, tégy engem jobb szülővé!

Segíts, hogy értsem a gyerekeimet, türelmesen hallgassam a mondanivalójukat, és szeretettel válaszoljak minden kérdésükre!

Óvjál engem attól, hogy félbeszakítsam őket vagy ellentmondjak nekik!

Add, hogy olyan kedves legyenek velük, amilyenek nekik kellene lenniük velem!

Ne engeddd, hogy nevessek a hibáikon, vagy megszegyenítsem, netán kinevessék őket, ha nem tetszik, amit csinálnak!

Soha ne büntessem őket a saját önző indítékaim miatt, vagy azért, hogy a hatalmamot fitogtassam!

Soha ne vigyem őket a hazugság vagy a lopás kísértésébe!

Mindig irányíts, hogy minden szavammal és tettemmel azt mutassam, hogy a becsület boldogságot ad.

Kérlek, gyógyíts ki az irigységből! És amikor nem tudok higgadt lenni, segíts, Uram, inkább csöndben maradnom!

Mindig tudatában legyek annak, hogy ők gyerekek, tehát nem várhatok tőlük felnőttes nézeteket!

Add, hogy ne vegyem el tőlük azt a lehetőséget, hogy önmaguk érdekében ők döntsenek.

Ajándékozz nekem bölcsességet, hogy az összes értelmes kérésüket teljesítsem, és bátorságot, hogy megtagadjam tőlük azokat a kívánságokat, amelyek ártanának nekik!

Tégy engem igazságossá, igazgatóvá és béketűrővé!

Ó, Uram, add, hogy a gyerekeim becsüljenek engem, szeressenek, és a jóban utánozzanak!

Ámen.

Uram, add a te szemed, hogy téged lássalak gyermekeimben! Add a te szíved, hogy őket szeressem, és a te szelídségedet, hogy segítsek nekik növekedésükben!

Add a te bölcsességedet, hogy helyesen vezessem őket, és a te erődöt arra a pillanatra, amikor hagynom kell őket, hogy járják a maguk útját!

Ámen.

50 éve magyar nyelven szól a rádió

A Trans World Radio magyar nyelvű adásainak 50 éves évfordulóján a Keresztyén Testvérgyülekezet Ó utcai imaházában rendeztek ünnepi istentiszteletet, melyen közel 300-an jelentek meg, közöttük a TWR képviselőiben: *Felix Widmer* (európai igazgató), *Peter Kolarovski* (közép-kelet-európai régióvezető), *Helmut Menzel* (MERA kuratóriumi elnök), a magyarországi egyházak prominens képviselői: *dr. Bóna Zoltán* (MEÖT-főtítká), *Szevevényi János* (evangélikus egyház), *Durst László* (Keresztyén Testvérgyülekezet), *Kovács Géza* (baptista egyház), *Nagy Imre* (PRÚSZ), akik köszöntéseket adtak át. Jelen voltak a rádiós munka önkéntesei, igehirdetők, versmondók, énekesek, egykori ifjúsági munkások, technikai segítők és szervezők, valamint régi hallgatók.

Kulcsár Tibor, a Magyar Evangéliumi Rádió Alapítvány (MERA) jelenlegi igazgatója vezette az alkalmat, a Budapesti Baptista Gyülekezet Harangzene-kara a rádió ismert szünetjelét is megszólaltatta. A köszöntések között levélrészletek hangzottak el, illetve *Steiner József* hangüzenete Amerikából.

Mészáros Kálmán egyházelnök személyes élményei mellett néhány mondatával arra hívta fel a figyelmet, hogy az evangéliumi rádió története önmagában is prédikál, hisz eszmék jönnek, mennek, ideológiák feltámadnak, összeomlanak, de Isten üzenete, amelyet a világ 2000 év óta Jézus Krisztuson keresztül meghallhat, az az életadó ige. Mert elhervad a fű virága, de az Isten beszéde örökre megtartatik, ez pedig az a beszéd, amit hirdettek néktek – a rádión keresztül is. Isten hosszú ideig megtartotta ezt a rádiót, és még most is feladatokat állít elé.

Az úgynevezett Monte Carló-i rádióműsorok története:

Az 1961-ben kezdődött adásokat *Steiner József*, álnévén *Hevesi Ödön*, szerkesztette. A 70-es években *Baranyi József*, a 80-as években, *Dobos Kálmán*, *Rétfalvi Attila* csatlakozott hozzá. 1986–91 között több helyszínen, Amerikában, Monte Carlóban és Bécsben került összeállításra a Magyarországról küldött nyersanyag. 1992-ben alakult meg a MERA, amely 1995-től átvette a magyar nyelvű adások szerkesztésének feladatát. Az illegális évei alatt itthon két nagyobb csoport dolgozott, évente közel 100 dalt és 200 igehirdetést juttattak külföldre testvéri összeköttetések segítségével. A szoros együttműködésben baráti kapcsolatok, életre szóló testvéri megbecsülés és egy értékes közösség alakult ki a résztvevők között, akiket összekapcsolt az evangélium hirdetésének vágya. A felekezeti közös célja Isten igéjének hirdetése a telekommunikációs eszközök segítségével, elérve a határokon innen és túl élő, magyar nyelven beszélő embereket.

Érdekességek:

A TWR-t *Paul Freed* magyar származású amerikai alapította. A TWR jelenleg több mint 450 nyelven sugározza evangéliumi adásait.

Az evangélium Monte Carlóban a *Hitler* által propagandacélokra épített rádióadó-állomás antennáin szólt meg.

A MERA a TWR partnerszervezete, kb. 100 önkéntessel, adományozók segítségével működik.

A MERA hivatalos hírlevele, az *Antenna* újság, ünnepi számmal emlékezik az elmúlt évekre.

B. Eszter

Lepramisszió Indiában és Thaiföldön

„Te magad légy a változás, amit látni szeretnél a világban!” (Mahatma Gandhi)

Néhány hete két különböző fázisában láthattam meg a Lepramisszió szolgálatvégzését: az indiai Kalkuttában a jelen hangosan kiáltó szükségét, Thaiföldön pedig azt az eredményt, amely a Lepramisszió több mint százéves munkája során Isten kegyelméből végbement.

A thaiföldi Chiang Maiban került sor június elején a Nemzetközi Lepramisszió nagygyűlésére és különféle értekezletekre. Szolgálatot is kértek tőlem: egy félnapos lelki felkészülés vezetését „kiengesztelődés” témakörben.

Thaiföld azon kevés országok közé tartozik, ahol az életszínvonal emelkedésével lassan megszűnik a leprabetegetség, hiszen az a nyomor velejárója. A Lepramisszió szolgálata is átalakult itt: szinte már csak rehabilitálásra és oktatási programokra vonatkozik. A hajdani betegek közül sok keresztyénné lett, sőt komoly belmissziót is folytatnak környezetükben! Chiang Maiban saját gyülekezetükből megszervezve végzik lekipásztorukkal és munkatársakkal a városi prostituáltak, drogélvező fiatalok, börtönlakók, de az „egészségesek” evangelizálását is! Megrendítő volt hallani, hogy milyen sóvárgással várják a szolgálatukat, és nem a volt leprásokat látják bennük, hanem a segítséget! A Chiang Mai-i lepramissziós kórházból áldások áradnak az évtizedek során, mely által életük születnek újjá a buddhista városban! Ez az a végcél, ahová a Lepramisszió mindenütt el szeretne érkezni! Legyen áldott érte Isten!

Ezután lehetőségem volt az indiai Kalkutta lepramissziós kórházának meglátogatására is. Kalkutta még indiai mértékkel mérve is megrendítő. Elővárosokkal együtt kb. 15 millió lakosá-

nak a negyede nyomornegyedekben él! De nem is tudják a számát azoknak, akik még a nyomornegyedekbe sem jutnak be, hanem az utcán születnek, tengődnek és halnak meg. Szívzsakasztó a szenvedések mértéke. Nem lehet kikerülni, meg nem látni. Nem véletlen, hogy a Lepramisszió kórháza *Téréz anyja* missziójának központjával egy utcában van – igaz, az óriási méretek miatt 7 km-re tőle! A nyomor termeli ki sok egyéb más kór mellett a leprát is! Indiában él a világ leprabetegeinek 80%-a!

Sok áldozattal végzik szolgálatukat a Lepramisszió orvosai, ápolói, szakemberei, hiszen soha senkinek nem mondják: „téged nem fogadunk”. Rengeteg a leprás. Gyerekek, kamaszok, idősek – sok esetben a házi orvosok nem is ismerik fel a betegséget, hanem egy szomszéd vagy rokon küldi az illetőt. Az indiai állami egészségügy csak gyógyszert ad a leprásoknak. A Lepramisszió kórházaiiban azonban a teljes élethez segítségül gyógytornát is kapnak, művégtagot vagy szemműtétet, sőt plasztikai műtétet is orruk, arcuk helyrehozására. De oktatást, szakmát is ad kezükbe a misszió további életük rendezése érdekében.

Hosszú ideig nagyon sok még a Lepramisszió teendője Indiában és más országokban is. De jó volt meglátni Thaiföldön az „alagút végét”, hogy egyszer talán el lehet jutni a „lepra nélküli világhoz”, ahogy missziói célkitűzésüként ezt valljuk.

A kalkuttai és Chiang Mai-i lepramissziós munkáról szóló képes összeállítást szívesen mutatom be gyülekezetekben, közösségekben.

Riskóné Fazekas Márta
a Lepramisszió igazgatója

Tanulságok Anániás és Szafira történetéből

1. Nem kell valamit csinálni csak azért, mert az jó vagy jónak tűnik, és mások is megteszik.

Anániás és Szafira azt hitte, ha ők nem adnak jelentős segítséget a szegényeknek, akkor nem jó hívők. Senki nem várta tőlük. (2Kor 9,7: *„Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében...”*)

2. Minden szolgálat nyilvános, ezért csapdát rejteget, mivel az emberek szeme előtt történik. Ez a helyzet rá akar venni arra, hogy másokhoz hasonlítsuk magunkat.

Anániás és Szafira nem az első ajándékozó volt. Megfigyelhették Barnabás adományát és a többiekét. Ezeket mércének gondolták. Tévedtek. (Ef 6,6: *„Ne látszatra szolgáljatok, mintha embereknek akarnátok tetszeni, hanem Krisztus szolgálóiként cselekedjétek Isten akaratát...”*)

3. Krisztus szolgálata és bármilyen nem nyílt szándék vagy gondolat összefonódása könnyen tragédiába torkollik.

Anániás és Szafira három dolgot próbált összefoltoztatni: segíteni a szegényeken, megbecsültté válni a testvérek előtt, anyagilag is jól jönni ki az egészségből. Az ilyen manőverezésből csak kudarc lehet. (Róm 16,18: *„Térjétek ki előlük! Mert az ilyenek nem a mi Urunknak, Krisztusnak szolgálnak, hanem a saját hasúknak, és szép szóval, ékesszólással megcsalják a jóhiszeműek szívét.”*)

4. A szoros kapcsolatokat (házastárs, testvér, szülő-gyermek, barát, lelki társ) azért adja Isten, hogy egymás dolgait megítéljük. A hívó testvérenek kötelessége az őszintétlenséget, a hamisságot leleplezni.

A történetben Péter a legfőbb bajnak nem a fősvénységet tartotta, hanem a hazugságot, az alságot. Anániásék hazug célja nem a segítségnyújtás, hanem annak leple alatt az önelégültség, a becsvágy, a nagyképűség volt. (Ef 5,10-11: *„Ítéljétek meg tehát, mi kedves az Úrnak, és ne vegyetek részt a sötétség haszontalan cselekedeteiben, hanem inkább leplezzétek le ezeket!”*)

Háló Gyula

ÉLETHÍRNÖK

Élőben jelentkezünk!

A társfüggőségről (kodependencia)

A társfüggés kényszeres viselkedés. A társfüggő ember belső világának érzései és történései felett tévesen a külvilág, a körülmények és a környezete feletti uralommal igyekszik úrrá lenni. Nem érzi önazonossága határait, annyira beleolvad a másik (szeretett vagy rettegett) ember életébe. Minden figyelme a másik körül forog: ha örül, ő is örül; ha beteg, ő is belebetegszik; ha kudarcot vall, ő is belepusztul. Már nem a saját életét éli, bár környezete úgy ítélheti, hogy milyen áldozatkész vagy épp basáskodó. Mindent megtesz azért, hogy a belül keletkezett és egyre nagyobbodó érzelmi űrt valamivel pótolja.

A társfüggő tíz jellemzője

A kodependens embernek legalább egy kényszeres viselkedése van, de lehet több is. A kodependenst fogva tartják és sokszor meggyötrik azok a dolgok, amelyek gyermekkori családjában nem működtek. A kodependens önbecsülése nagyon alacsony (és nagyon gyakran éretlen a jelleme is). A kodependens meg van róla győződve, hogy boldogsága másoktól függ. Pont ezért a kodependens túlzott és indokolatlan felelősséget vállal másokért. A kodependens társával vagy a Nélkülözhetetlen Másikkal való viszonya mindkettőjük számára nagyon káros és egyáltalán nem kiegyensúlyozott. A kodependens a tagadás mestere, és „kiválóan” elfojtja érzelmeit. A kodependens olyan dolgok miatt aggódik, amelyeket nem tud megváltoztatni, ennek ellenére mégis megpróbálja. A kodependens életét szélsőségek jellemzik, hullámvölgyekkel küzd. A kodependens folyamatosan keres valamit, ami nagyon hiányzik az életéből. (folytatjuk)

(Forrás: www.helyreallas.hu)

Imádkozó kezek

1. A kéz Istenhez emelése, mint a váratlanul mélységbe esett ember segélyhívása, magasodik az ég felé az Ószövetségben, de a korai keresztyének imádkozási gesztusából is ez világlik ki („tisztá kezeket emeljenek fel, harag és versengés nélkül”).

A héber imádkozó felemelte kezeit.

2. Nyugaton a középkori imádkozó ettől is régebbi imádságos kéztartást alkalmaz. Mellmagasságban, zárt ujjakkal enyhén összeszorítja tenyerét, és amint *Albrecht Dürer* az élete utolsó negyedében *Luther Márton* reformációs gondolatai felé hajlik, megalkotja az „Imádkozó kezek” jól ismert formáját, a középső ujjakkal körülbelül 50 fokban felfelé, előre.

3. Nagyon korai imádkozó és köszöntő gesztus a Távol-Keleten a buddhista, sintoista körökben, miközben mind imádkozáskor, mind tiszteletadásakor derékban hajlonganak az emberek. A két világvallás között annyi különbség mutatkozik, hogy a buddhista kétszer enyhén összecsapja a tenyerét, ami a sintoistáknál nem fordul elő.

Távol-keleti emberek között mindennapos magatartás, de alig múlik el reggel és este anélkül, hogy hajlongva valamelyik épület sarkában ne imádkozzon ebben a testtartásban egy buddhista.

4. A helvét reformáció követői az ujjak összefonódásával képeznek könnyörgő imádsághoz illő kéztartást, az előző kéztartáshoz hasonlóan mellmagasságban.

5. Az alkar enyhe széttartásával, mindkét tenyér enyhe felfelé fordításával, mintegy alamizsnát kérlelve imádkoznak a muszlimok, nem a napi ötszöri köteles imádkozás idején, hanem társuk temetésén. A misztikus iszlám követői ilyenkor esetleg saját merőleges tengegyük körül gyorsan keringve, értel-

metlen szavakat ismételve tartják így a kezüket.

A muszlim imádkozó kétoldalra fordítva karját kérlelő mozdulatot tesz imádság közben.

A különböző világvallások észrevétlen beszivárgása a keresztyénség körébe több más részletben is látható (pl. „rózsafűzér”).

A mai globalizáció megtalálja a népek és vallási határok közötti átiszivárgás lehetőségeit. Egyre többen gondolják, hogy Istennek talán az a kívánsága, hogy új pozíciók felvételével fejezze ki a buzgóságát az ember, másoktól térjen el, tűnjön ki (mint a farizeusok Jézus Krisztus idejében). Míg „az igaz hitért” a középkori vitatkozók helyben maradván küszködtek egymással, a mai információáradás a „sokarcú vallás” jegyében fosztja meg egy médiafóggással az imádság belső, nemes és tiszta tartalmától az emberek millióit. Az a legveszélyesebb ördögi félrevezetés, ami a szívet, lelket kegyes csalással üresíti ki.

Szebeni Olivér

Siettetés – pihenés

Ha én ördög lennék, és kapnék egy megbízást egy még nagyobb ördögtől, hogy tegyem tönkre az Isten által teremtett világot, pontosan azt csinálnám, amit most az ember: siettetnék. Gyorsítanám a fejlődést, az élményeket, az információkat, a történéseket, az érzelmi hatásokat, és mint tehetséges sátán, pörgetni kezdeném a világot. És addig pörgetném, amíg ennek a pörgésnek a sebessége meghaladja az emberi agy élményfeldolgozási képességét, az emocionális teherbírását. Amíg minden tönkre nem megy. (Popper Péter)

Az apostolok visszatértek Jézushoz, és elbeszítették neki mindazt, amit tettek és tanítottak. Ő pedig így szólt hozzájuk: „Jöjjetek velem csak ti magatok egy lakatlan helyre, és pihenjete meg egy kissé!” Mert olyan sokan voltak, akik odaérkeztek, és akik elindultak, hogy még enni sem volt idejük. Elhajóztak tehát egy lakatlan helyre magukban. (Mk 6,30–32)

A beteglátogatás tízparancsolata

- A látogatás időpontját lehetőleg egyeztessük azokkal, akik szintén szeretnék felkeresni a beteget! Nem történhet meg, hogy mindenki egyszerre érkezzen, vagy hogy túl sok idő múljon el anélkül, hogy bárki is ajtót nyitna rá.

- Ha virágot viszünk, ne válasszunk nagy csokrot! Lehet, hogy a betegszobában nincs is helye a vázának. Másrészt a túlméretezett virágcsokor olyan, mintha mögé akarnánk rejtőzni.

- Semmiképpen se üljünk a betegágy szélére (bármennyire is meghittnek tűnik ez), és táskánkat, kabátunkat se tegyük az ágyra! A fekvőhely kizárólag a beteg léterülete. Ne romboljuk, ne szűkítsük le jelenlétünkkel!

- Hacsak mód van rá, keressünk magunknak széket! Ha ugyanis állva maradunk, az egészséges ember fölényes magassága jut kifejezésre, és olyan benyomást keltünk, mintha időhiányban szenvednénk, és sietve távozni készülünk.

- A látogatás alatt legyünk figyelmesek, és gondoljunk arra, hogy a beteg nem képes mindig hosszán elbeszélgetni! Legyünk tekintettel a szobában levő többi betegre is: a túl hosszú és túl hangos beszéd nekik is terhükre lehet.

- Meséljünk arról, ami kint történik a világban, a családban a beteg távolléte alatt! Azonban óvakodjunk, nehogy olyan benyomást keltsünk, mintha nélküle is minden a legnagyobb rendben volna, és családjában, munkahelyén szinte máris feleslegessé vált!

- Ha a beteg saját gondjairól és féltelmeiről kezd el vallani, ne szakítsuk félbe azonnal vigasztaló szavakkal, vagy szorongásának alaptalanságát bizonygatva! Megtörténhet, hogy ez az első alkalom, mikor valakinek megvallja legmélyebb érzéseit.

- Minden véglét negatív dolog. Ne lépjünk fel se túlzottan lakonikusan, se pedig eltúlzott sajnálkozással! A betegben mindkét esetben a meg nem értés, a tehetetlenség, a magára hagyatottság érzete kerekedik felül.

- Ne zavarjon bennünket, ha megakad a beszélgetés fonala, és beáll a csönd! A hallgatás is nagyon sokat képes elmondani. Ha megfogjuk vagy megsimogatjuk a beteg kezét – ez sokszor hasznosabb lehet minden kimondott szónál.

- Sokan csak kezdetben mutatnak megértést és figyelmességet a beteg iránt. Ha azonban nagyon elhúzódik a betegség, az ismerősök, rokonok el-elmaradoznak. Ne szakítsuk meg a kapcsolatot a beteggel, maradjunk mellette kitartóan egészen a felépüléséig!

Stjepan Lice
(Kana. Zárab. 2001/9.)

Ingyenes egészségnap Vácott

A Baptisták az Egészségért Munkacsoport ezúttal Vácott, a baptista imaházban rendez ingyenes egészségnapot 2011. július 31-én, vasárnap 11 órától 14 óráig.

Korábban már nagy érdeklődés övezte karitatív munkájukat Budapesten a József utcai gyülekezetben, Ócsán, Szatmárcséken, Keszthelyen, illetve legutóbb a vajdasági Csantavéren és Bácskossuthfalván.

Vácott a baptista imaházban 10 órákor ünnepélyes istentisztelet tartanak, majd a helyszínen külön helyiségekben vércukorszűrés, vérnyomásmérés, étkezési és életmódbeli tanácsok, lelki segítségnyújtás vehető igénybe. Belgyógyász és érsebész is végez tanácsadást, szűrést. Gondolnak a gyermekekre is: játékok segítségével egészségre nevelik őket, míg szüleik részt vesznek a szűrővizsgálatokon.

Regisztráció és útmutatás a bejáratnál. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Dr. Nagy Imre
Baptisták az Egészségért
Munkacsoport

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

KARCAG: Deák Attila, a Karca-gi Baptista Gyülekezet vezetője 2010. december 5-én tragikus hirtelenséggel elhunyt. Utolsó földi útjára 2010. december 11-én kísértük. A gyászistentiszteleten az igét *Szabó András, Balla Frigyes*, a székelyhídi gyülekezet lelkipásztora és gyülekezetvezetője, illetve *Pesti Csaba* karca-gi lelkipásztor hirdették. Isten adjon további vigasztalást!

BP.-WESSELÉNYI UTCA: Kovács Ferenc testvért hosszán tartó, súlyos betegség után, életének 87. évében hívta haza a Megváltó. Testvérünk hosszú időn keresztül a gyülekezet pénztárosa volt. Temetésére 2010. december 21-én került sor. A gyászistentiszteleten *Kübler János* lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló szavait: „Én meghalok, de Isten veletek lesz!”

- **Ruthner György** testvérünk elment a „minden élők útján”. Tudunk betegségéről, láttuk egyre gyengülő „külső emberét”, erősen él emlékezetünkben, szívünkben az, hogy megvallotta és élte: sorsa Isten kezében van. Február 25-én búcsúztunk tőle a budakeszi temetőben, megköszönve Urunknak mindazt, amit tőle kapott, s melyet megosztott környezetével.

BÉKÉS: Március 23-án temették **Rabatin Gáborné** testvérünket, gyülekezetünk tagját, aki 78 évet kapott az Úrtól. Miután kiderült, hogy súlyos betegsége van, igen rövid időn belül hazament. Temetésén Isten igéjét *Ézsaiás 57,1-2* alapján *Papp József* ny. lelkipásztor hirdette. Az irgalmasságtevők elragadtatnak a veszedelem elől.

SZADA: Május 14-én búcsúztunk **ö.zv. Kovács Sándorné** (szül. **Dombi Katalin**) testvérnőtől, aki 79 évet élt. Életére a szeretet, a csendes, békés életvitel és az éneklés szerete-volt jellemző. Szívügye volt a gyülekezet lelki élete, békessége. A ravatalozónál *Baranyi László* helyi lelkipásztor hirdette a vigasztalás igéjét, a sírkertben *Drenyovszki Pál* lelkipásztor mondott igei gondolatokat.

Ne fojtsd el, nemesítsd!

Teljes „szívünkből és minden erőnkből” kell szeretnünk, ez az Úr parancsa. Így egyetlen benső képességünket sem szabad megvetnünk, még kevésbé elfojtanunk. De hogy képességeink szolgálhassanak bennünket, meg kell ismernünk, el kell fogadnunk, irányítanunk kell azokat.

A mai embernek különösen nehezére esik érzelmi világát helyesen beépíteni önmagába. A kijátszott érzelme megbosszulja magát, rendtelenséget okoz, vagy pedig ellenőrzésünk alól kisiklik, és a végéig felfokozza, megzavarja ítélő- és cselekvőképességünket.

Az akarat – amelynek, úgy tűnik, túlzott hatalmat tulajdonítanak – semmit sem tehet az értelem nélkül, főként pedig az értelem benső egyetértése nélkül. Végző soron csak az az ember képes egyensúlyát fenntartani, egészséges és valódi lelki életet élni, aki harmóniába olvasztja minden képességét Krisztusban. A víz hatalmas energiává válik, amint gátak közé szorítjuk. Életadó erővé lesz, ha öntözőcsatornákba vezetik. Minden képességed, amelyet szellemed alakít és irányít, ideálod és hited szolgálatába állítható.

Meg kell választanod az irányt, amelyben fejlődni akarsz: felfelé vagy lefelé. Ha elutasítod az egyetlen Istent, bálványokat fogsz imádni. Ha nem műveled magadban a szellemet, csak érzéki életet fogsz élni. Ha elzárkózol minden értelem elől, kiszolgáltatod magad az ösztönöknek. Ne áldozd fel magad azért, hogy megedződj, hogy kovácsold az akaratodat, hogy „valakivé légy”, mert a góg hamarosan meghamisítja jó szándékaidat, és kielégítetlen erőid alsóbbrendű elégtételt keresnek! Bizonyos erényes magatartás nem más, mint az érzelmek elfojtása; többet ér kevesebb külső szigorra és nagyobb belső tisztaságra törekedni. Ne elégedj meg a vadonc metszésével, oltsd be azt, hogy termést hozzon! Ne elégedj meg a „lemondással”: nemesítsd meg képességeidet, hogy kibontakozzék benned az ember és a keresztyén. Ha megtagadod magad: szeretetből tagadd meg! Ha feláldozod magad: testvéreidért, Istenedért tedd! Ha meghalsz önmagadnak: azért halj meg, hogy Krisztusban élj! A halál csak azért értékes, mert van feltámasztás. *(folytatjuk)* **Michel Quoist**

Senkik vagy valakik

Mintha Isten másként gondolkodna a világról, emberről, nemzetekről, nemzetiségekről, nációkról, gazdagságról, szegénységről, értékekről, szellemi és anyagi javakról, mint mi, mint a közszellem, vagy mint ahogyan sikerkönyvek vagy a média sugallja belénk, manipulálja. Az lenne a valaki, aki topon van? Sikeres, jólöltözött, teljesít, sok van a bankszámláján, vastag, Mercedesszel jár, szerepel a rádióban-tv-ben? Derék- és mellbőség, izomzat... Mi határozza meg az értékünket? Mitől vagyunk valakik? Ki mondja meg, hogy ki a valaki és ki a senki? Mi erre a mértékegység? Melyik zsűri, értékelőbizottság dönti el? Milyen befolyás kell ahhoz és összekötetés, hogy x elit fényes, fényezett tagjai legyünk? Mit mondanak a családtagjaink? Mit mondanak az emberek? Mit mondanak az ellenségek vagy vetélytársak? Mit mond Isten?

Kinek tartanak minket? Kinek tartjuk magunkat, és miért, milyen alapon? Van-e erre mérték? Van-e hova igazodnunk? Van-e megnyugtató válasz?

A Biblia szerint minden ember egyforma. Nincs kivétel és különbség, ugyanolyan fontos a szegény, mint a gazdag, a gyermek, mint a felnőtt, a nő, mint a férfi, az idős, mint a fiatal, a fehér bőrű, mint a barna bőrű, az iskolázott és a kevésbé iskolázott. Nem tesz különbséget a pártállások, származások között sem. Mégis úgy van a köztudatban, hogy vannak a senkik, és vannak a valakik. A fehérek és a feketék. A gazdagok és a szegények, az északi és déli féltekén élők. Megkülönböztetés magyar és cigány között. Európaiak és elmaradottabb népek stb. Akik azt gondolják, hogy kiváltságosok, előkelők, szalonképeesebbek és Istennél is előjogaik vannak azért, mert nemesi származásúak, mert zsidók, mert vallásosak és nem ateisták, mert ilyen vagy olyan előjogokkal bírnak. Sok minden van, ami miatt fejünkbe szállhat a dicsőség, és fent hordhatjuk az orrunkat, mint az üres kalász teszi a telt magvakkal, alázatosan meghajlókkal szemben. Jézus eljött megmondani, bemutatni, hogy hogyan gondolja, hogyan látja a dolgokat Isten, az Atya. Aki nem senki. Megmondja, hogy hol van a fent és lent, ki a nagyobb, ki az első és ki az utolsó. Az abban a korban nem sokat számító gyermeket állítja a tülekedő, torzsalkodó felnőttek elé példaképül. A vallásos előjogokkal büszkélkedő, szívtelen, elfajzott hitűek elé a megtört, hazatérő,

alázatos vámost, vagy a tékozlásból megtérő fiút. A nagyképűen és feleslegükből adakozóknak a szegény özvegy alázatos mindent adását állítja például. A vallási villongás tarthatatlanságára az irgalmas samaritánus példázatával mutat rá. Isten világában másként van. Ő másként látja, másként értékeli. Ő nem a külsőt nézi, hanem a belsőt. A rejtekben születő gondolatot, motivációt, elhatározást. Nem hatódik meg az emberi nagyságoktól. Jézus sem nézte az ember személyét, tekintélyét. Ma sem teszi és nem hatódik meg tőle. Ami emberileg első, lehet, hogy majd utolsó lesz és fordítva Isten mérlegelésében, döntésében. Megmondta. Le van írva az újszövetségi Bibliában. Senki nem dicsekedhet Isten előtt a nemzetiségével, nemiségével, teljesítményével, vallásosságával, előjogaival, pártállásával. Vagy igen? Isten szemében a kicsik a nagyok, a szelídek az erősek, az alázatosak lesznek felemelve, a rejtetten, hűségesen szolgálók vannak és lesznek jegyezve. Azt fogja nekik mondani: „Gyertek, Atyám áldottai, és örököljétek az országot!” Foglaljátok el a helyeteket, mely már régen készen van számotokra!

Mi befolyásol téged? Kire nézel? Kire hallgatsz? Kinek az oldalán állsz? Mi motivál? Ki tüntet ki? Mire vágyódsz? Mi adja értékedet?

Lehet, hogy az emberek nem vesznek emberszámba, de hogyan értékel Isten? Elég neked a kegyelem? Elég az ő véleménye? Elég az ő jutalma? Elég lesz majd áldó, örök ölelése és közelsége? Hidd el, hogy elég lesz! Csak az lesz elég. Akik ma a világ szemében a senkik, azok nem akárhány lesznek kegyelemből. A menny örök, boldog lakói lesznek!

Légy közöttük velem együtt!

Bayer György

Csak a lelkiismereted

Csak a lelkiismereted lehet bírád, hóhérod vagy pártfogód, senki más. Ha írsz, csak a lelkiismeretednek tartozol számadással, senki másnak. Mindegy, mit várnak tőled, mindegy az is, mivel büntetnek, ha nem azt adod nekik, amit remélnek tőled, vagy amit hallani szeretnek!... Csakis a lelkiismeret tud büntetni, csak ez a titkos hang mondhatja: „Vétkezted.” Vagy: „Jól van.” A többi köd, füst, semmiség.

Márai Sándor